

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Čj. ČOI 113947/12/O100/1000/12/13/Be/Št
Sp. Zn. ČOI 41448/12/1000
COI0X00B2CHB

Dne: 29. 01. 2013

Rozhodnutí nabylo právní moci

dne: - 4 -02- 2013

a stalo se vykonatelným

dne:

4. 3 2013

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o.**, Jeremiášova 1249/7, Praha 5, PSČ 155 00, IČ 26450691, zastoupené JUDr. Luděkem Jeřábkem, právníkem společnosti, podaném proti rozhodnutí ředitele inspektorátu ČOI Středočeský a Hl. m. Praha, č.j. ČOI 10/0878/12/11, ze dne 27. 8. 2012, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **600 000,- Kč** pro naplnění skutkové podstaty ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, v pl. zn., a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1 000,- Kč** ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v plat. zn., **takto**:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se napadené rozhodnutí **mění** takto:

Slova „pokutu ve výši Kč 600.000,-, slovy: šestset tisíc korun českých,“ se nahrazují slovy „pokutu ve výši Kč 550.000,-, slovy: pět set padesát tisíc korun českých,“.

Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, **potvrzuje**.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1108781012, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1108781012, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 28. 3. 2012 na své čerpací stanici v ul. Jeremiášova 1249/7, Praha 5, prodávala motorovou naftu, která nesplňovala stanovené požadavky, neboť vzorek odebraný téhož dne dle laboratorního rozboru akreditované zkušební laboratoře SGS Czech Republic, s.r.o. („SGS“) nevyhověl ČSN EN 590 v ukazateli síra, kdy byla zjištěna hodnota 35,9 mg/kg, zatímco příslušná hodnota při zahrnutí nejistoty měření má činit max. 12,0 mg/kg.

Na základě tohoto zjištění, blíže konkretizovaného v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 600.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost včasné odvolání, v němž odkazuje na obsah svého odporu proti příkazu vydanému v předchozí fázi řízení, tedy např. na to, že oproti všem obdobným případům posuzovaným správním orgánem se zde výrobce přihlásil ke vzniklé situaci s tím, že u něj došlo k pochybení, které způsobilo předmětnou kontaminaci nafty. Toto dle odvolatele orgán prvního stupně nijak nezohlednil při právním hodnocení vzniklé situace, určení výše sankce a existence liberačního důvodu, na který odvolatel poukazoval.

Odvolatel dále nesouhlasí se závěrem v prvoinstančním rozhodnutí, že správní orgán jej neviní z neoprávněné manipulace s palivem a nic takového ani nezjišťoval. Tomu dle odvolatele odporuje následující text z odůvodnění příkazu (nikoli tedy z odvoláním napadeného rozhodnutí), kde zdůraznil podtržením určité pasáže: „... Ke zvýšenému obsahu síry v posuzované motorové naftě mohlo dojít chybou při výrobě, v důsledku provozní nekázně při přepravě, skladování a distribuci vlivem vzájemné kontaminace produktem s vyšším obsahem síry, ale může signalizovat i neoprávněnou manipulaci s palivem. To správní orgán podřadil pod kritérium způsob spáchání zjištěného správního deliktu...“. K tomu odvolatel dodává, že pokud tedy správní orgán nezjišťoval, zdali došlo k neoprávněné manipulaci a jmen. společnost z toho neviní, tak není jasné, proč i možnost této manipulace podřadil pod způsob spáchání deliktu, který měla jmenovaná společnost spáchat.

Jmenovaná společnost rovněž nesouhlasí s postojem správního orgánu v odůvodnění rozhodnutí, že i přes dlouhodobě nastavený, plně funkční a propracovaný systém procesu přijímání pohonných hmot (jak je tento systém označen v rozhodnutí) měla vynaložit úsilí ještě vyšší. I zde spatřuje odvolatel určitý rozpor v postojích správního orgánu, který měl vliv na právní posouzení a výši pokuty. K tomu odvolatel dodává, že jde o první případ zjištění nevyhovující jakosti na jeho čerpacích stanicích, což nebylo nijak zohledněno, a že skutečně ve smyslu § 10 odst. 1 cit. zák. šlo o veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti při prodeji PHM zabránila.

Nesouhlas vyjadřuje odvolatel též s tvrzením orgánu prvního stupně, že údaje z webových stránek správního orgánu nemusí nutně být pro jeho rozhodování závazné. Zde odvolatel namítá, že dle správního řádu je třeba dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných

nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Vzhledem k tomu, že správní orgán nepopřel správnost údajů na svých webových stránkách (viz příloha č. 10 odporu), pak dle odvolatele zde uvedené zásady porušil, protože jednal s jinými případy zcela odlišně.

Odvolatel dále nesouhlasí s tím, že by dosavadní rozhodování správního orgánu bylo v souladu s právními předpisy, a tedy zejm. správním řádem požadovaným veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem případu. Souhlasí sice v obecné rovině s názorem, že je v obecném zájmu postihovat prodej PHM realizovaný v rozporu s předpisy, ale je nutno se též zabývat otázkou, zda tu není rozpor s jiným veřejným zájmem, který měla jmenovaná společnost na mysli ve svém odporu, a zda skutečně byly zohledněny okolnosti případu. Tento rozpor a nedostatečné zohlednění okolností zde odvolatel shledává, neboť není v souladu s veřejným zájmem postihovat jej v situaci, kdy nafta byla prokazatelně kontaminována výrobcem, který se k tomu i přihlásil. Existuje tedy osoba, v důsledku jejíhož jednání byly porušeny předpisy, a tato osoba uvedla odběratele v omyl, když k dodávce přiložila atest s vyhovující hodnotou obsahu síry 8,7 mg/kg, správní orgán je s touto situací obeznámen, a přesto sankcionuje jmenovanou společnost jakožto odběratele a vytýká jí nedostatečné vynakládání úsilí při přijímání pohonných hmot. Takovýto postih, pokračuje odvolatel, nemůže být v zájmu žádného právního státu, tedy ani ČR.

Závěrem odvolatel vyjadřuje nesouhlas se závěrem, že podaný odpor neobsahoval žádné skutečnosti, které by mohly vést k přehodnocení stanoviska správního orgánu, znovu namítá naplnění liberačního důvodu ve smyslu § 10 odst. 1 cit. zákona a navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

Po přezkoumání předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

K argumentaci v podaném opravném prostředku odvolací orgán uvádí následující:

Ve vztahu k tvrzenému naplnění liberačního důvodu pokládá odvolací orgán předně za vhodné uvést nejprve na pravou míru nesprávný dojem, který mohl vzniknout i s ohledem na některé pasáže prvoinstančního rozhodnutí, že totiž inspekce a priori „požaduje“ vyvinutí určitého úsilí při provozu čerpací stanice PHM, resp. vytýká nedostatek takovéhoho úsilí. Ve skutečnosti však Česká obchodní inspekce v rámci svých kontrol a navazujících správních řízení po prodejcích PHM v tomto směru nic nepožaduje, ničeho se nedomáhá. Jediným požadavkem, o který v daném řízení jde, je požadavek zákonodárce adresovaný jmenované společnosti, resp. obecně prodejcům PHM, obsažený v § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách ohledně dodržování závazně stanovené jakosti při prodeji pohonných hmot. ČOI je pak tímto zákonem pověřena výkonem kontroly nad plněním dané povinnosti. Zjistí-li ČOI porušení daného ustanovení, je jejím dalším úkolem uložit za tento správní delikt sankci dle § 9 odst. 1 písm. b) a odst. 10 písm. b), a nikoli „požadovat“ podle § 10 odst. 1 vynaložení veškerého úsilí k zabránění porušení dané povinnosti do budoucna či „požadovat“ důkazy ohledně vynaložení tohoto úsilí v minulosti. Ust. § 10 odst. 1, které zní „Právnícká osoba za

správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.“, je zde zakotveno pouze jako možnost pro účastníka řízení, které on sám na základě vlastního rozhodnutí buď využije, anebo nevyžije.

A pouze pokud jí využije a započne vyvíjet snahu o prokázání, že zde nastal případ vymezený cit. ustanovením, zabývá se ČOI předkládanými důkazy z toho hlediska, zda jde, či nejde o důkaz vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, ve smyslu daného ustanovení. Sama od sebe, aniž by zde byla předchozí aktivita účastníka řízení, tedy ČOI žádné „požadavky“ nevznáší, nýbrž pouze zjišťuje, zda došlo k porušení § 3 odst. 1 a ukládá za ně sankci. A i pokud účastník tvrdí a prokazuje zánik své odpovědnosti dle § 10 odst. 1, nejde tu ze strany ČOI v pravém slova smyslu o „vznášení požadavků“ na účastníka, nýbrž pouze o posuzování předkládaných důkazů z toho hlediska, zda opravdu jde o maximum, jež bylo možno (obecně) po účastníkovi řízení požadovat. Úprava správních deliktů v zákoně o pohonných hmotách není založena na odpovědnosti za zavinění, ani na odpovědnosti za výsledek (absolutní objektivní odpovědnosti), nýbrž na objektivní odpovědnosti, kdy se nezkoumá psychický vztah delikventa k prodeji nejakostního PHM, ale je zde připuštěna možnost se v určitých mimořádných případech své sankční odpovědnosti zprostit, přičemž správní orgán, je-li toto účastníkem prokazováno, posuzuje, zda v projednávané věci takováto situace nastala. (Přičemž naprosto není úkolem správního orgánu nějak obecně předem vymezovat okruh opatření, jež – pakliže bude doloženo jejich splnění – budou považována za dostatečná k zániku odpovědnosti za delikt ve smyslu § 10 odst. 1 cit. zákona.)

Dále, ve vztahu k námitce jmenované společnosti, že se v prvoinstančním rozhodnutí správní orgán nezabýval dostatečně její argumentací v podaném odporu, že došlo k zániku její deliktní odpovědnosti podle ustanovení § 10 odst. 1 cit. zákona, lze říci, že orgán prvního stupně se skutečně s danou argumentací vyrovnal jen zčásti a z hlediska § 68 odst. 3 správního řádu tak příslušné pasáže jeho rozhodnutí neobstojí. S vlastním závěrem, tedy že nebyly účastníkem řízení prokázány mimořádné okolnosti, jež by bylo možno vzít jako dostatečný důvod pro zánik objektivní odpovědnosti za spáchaný delikt, však lze souhlasit. V tomto směru odvolací orgán doplňuje následující:

Jmenovaná společnost dovozuje zánik své deliktní odpovědnosti s odkazem na tyto důvody: z důkladné volby dodavatele v elektronické aukci za účasti většího počtu významných dodavatelů v rámci ČR a z řádného postupu při realizaci dodávky předmětného paliva prodáváného dne 28. 3. 2012; z preventivního systému kontrol v rámci programu Pečeť kvality provozovaného zkušební laboratoří SGS (účast v programu od 1. 7. 2012, testování tohoto programu již v předch. období), namátkového testování vzorků ze strany SGS zadaného i v r. 2011, vyhovujícího výsledku předchozích kontrol ČOI a odkazu na vysoký počet dodávek, jenž neumožňuje jejich jednotlivé a detailní testování; z vyjádření výrobce, ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s., a dodavatele, Unipetrol RPA, a.s., kde se konstatuje možnost kontaminace nafty produktem s vyšším obsahem síry v daném období u výrobce a popisují se zde scénáře při paralelní expedici těchto látek, kdy k této kontaminaci mohlo dojít; a dále též z velkoobchodního konceptu jmenované společnosti, z něž plyne, že byt' jsou její ČS otevřeny všem subjektům, z 90 % jde o registrované zákazníky, tzn. podnikatele a korporace.

Pokud jde o tento posledně uvedený argument, odvolací orgán se nedomnívá, že by daná okolnost měla jakoukoli relevanci ve vztahu k možnému naplnění liberačního důvodu. Jak již

vedl orgán prvního stupně, chráněným subjektem je zde jakýkoli uživatel paliva k pohonu vozidla, přičemž v případě nesplnění daného jakostního ukazatele s dopadem na životní prostředí (zvýšené emise škodlivých oxidů síry), je status uživatele tím spíše bez významu.

Hodnocení volby bezprostředního dodavatele je v daném případě pouze podružného významu, neboť doložené dokumenty ukazují na pochybení a vznik jakostní odchylky již u výrobce. Tento výrobce je pak zásobitelem pro velkou část českého trhu a jedná se o první odvolacímu orgánu známý případ takového nedostatku na jeho straně, čili v tomto směru odvolací orgán nespátřuje žádné pochybení jmenované společnosti, pokud jde o původ předmětné pohonné hmoty.

Zároveň je však třeba dodat, a zde se již odvolací orgán vyjadřuje i k argumentaci odvolatele ohledně pravděpodobných příčin překročení limitu síry v odebraném vzorku, že tato okolnost – tedy že k negativnímu ovlivnění jakosti produktu nedošlo na straně čerpací stanice, kde byl proveden odběr ČOI –, dle odvolacího orgánu nepředstavuje nijak výjimečnou situaci v rámci dozorové praxe ČOI. Inspekce naopak běžně ukládá sankce za prodej nejakostní PHM v situaci, kdy neexistuje důkaz o tom, že to byl sám prodávající, kdo způsobil předmětnou jakostní odchylku, či o ní sám věděl. Mnohdy jde naopak o inspekční zjištění, kdy je pravděpodobné, že daný problém nastal nejen bez jakéhokoli úmyslu prodávajícího, ale i bez nějaké formy nedbalosti, ať již vědomé, či nevědomé, na jeho straně, a přesto je na základě objektivní delikttní odpovědnosti za jakost jím prodáváných PHM postižen sankcí, neboť ke vzniku této odpovědnosti není třeba prokazovat zavinění. Postih je na místě uložit i tehdy, pokud toto zavinění kontrolované osoby zde, s ohledem na okolnosti daného případu, patrně vůbec nebylo přítomno. Při úvaze o výši pokuty jde sice o hledisko polehčující, ale nikoli o faktor zbavující účastníka řízení jeho odpovědnosti zcela.

Odlišnost nyní projednávané věci je tedy pouze v tom, že v daném případě, na rozdíl od typické situace, kdy se nikdo ke zjištěnému nedostatku nehlásí, zde je určitý článek předchozího distribučního řetězce, který připouští možnost, že k ovlivnění jakosti došlo u něj. Zpravidla nelze fázi distribuce a pravděpodobnou příčinu zjištěné odchylky v pohonných hmotách prodáváných spotřebiteli takto určit. V případě jmenované společnosti je zde tedy vysoká míra pravděpodobnosti (byť nikoli jistota), že šlo z její strany o nezaviněné porušení zákona, avšak to ještě neznamená zánik objektivní odpovědnosti jako takové. Jinými slovy, odvolatel sice přesvědčivě argumentuje pro závěr, že daný nedostatek nezavinil, avšak tím neprokazuje naplnění liberačního důvodu, neboť i tento typ případů spadá ještě do oblasti objektivní delikttní odpovědnosti za prodej nejakostních pohonných hmot.

Dalším tvrzeným důvodem pro zánik delikttní odpovědnosti odvolatele je pak jeho účast v programu Pečeť kvality SGS od 1. 7. 2012 (tedy až po odběru vzorků ČOI dne 28. 3. 2012 a seznámení s výsledkem zkoušek dne 11. 4. 2012) a s tím spojené provádění kontrol třetím subjektem s příslušnou odborností. Z uvedeného plyne, že před předmětným odběrem zde sice byly z vlastní iniciativy jmenované společnosti prováděny namátkové testy SGS (viz odvolatelem doložený případ ke dni 4. 4. 2011, z nějž však není patrný rozsah zkoušek), nikoli však v míře a za podmínek odpovídacích programu Pečeť kvality. Čili z odvolatelem předložených důkazů plyne závěr, že až po předmětném inspekčním zjištění došlo ke zvýšení intenzity dobrovolných preventivních rozborů na tuto úroveň.

Zároveň je však třeba dodat, že v praxi ČOI není ani plnohodnotná účast na tomto programu ke dni odběru vzorku (což ovšem není případ projednávaný v tomto řízení – viz výše) brána jako okolnost bránící vzniku deliktů odpovědnosti, pakliže daný vzorek svou jakostí požadavkům § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách ve spojení s příslušnou ČSN nevyhoví. Odvolací orgán hodnotí samozřejmě kladně tento program jakožto účinný preventivní nástroj motivující soutěžitele na českém trhu k dobrovolnému zajištění jakosti prodáváných pohonných hmot, čímž ulehčuje převážně represivní roli státu v dané oblasti. V konkurenčním prostředí na trhu s pohonnými hmotami, kde vedle ceny rozhoduje o koupi kvalita, již si však běžný spotřebitel při koupi prakticky nemůže sám ověřit, jde zároveň o významný prostředek k propagaci držitele Pečetí kvality a jeho produktů. Program Pečetí kvality však nedává úplnou jistotu koupě PHM stanovené jakosti, a ani si tuto ambici neklade. S možností prodeje PHM snížené jakosti (tj. jinými slovy s možností porušení povinnosti stanovené v § 3 odst. 1 zák. o pohonných hmotách) se i v rámci tohoto programu počítá.

Detailnější pohled na obsah programu Pečetí jakosti dává dokument Všeobecné podmínky Programu pečetí kvality 2010, veřejně přístupný na internetové stránce http://www.dobrapumpa.cz/files/dokumenty/vseobecne%20podminky%20programu%20pk%202010_sgsddjh.pdf. (Na stránkách www.dobrapumpa.cz je zpřístupněna i novější verze těchto podmínek z května 2012, avšak ta ještě nebyla v platnosti před nyní projednávaným odběrem vzorku dne 28. 3. 2012.) Z jeho obsahu vyjímá odvolací orgán následující:

» Článek VI.

Hodnocení kvality, opatření při neshodě v kvalitě

2. Společnost SGS seznámí účastníka s dosaženou shodou výsledků (rozumí se poměr počtu odebraných vzorků včetně vzorků kontrolních, u kterých byla zjištěna ve všech testovaných parametrech shoda s jakostní normou, k celkovému počtu odebraných vzorků) vždy za tříměsíční období, ve kterém je prováděno sledování a vyhodnocování shody výsledků (dále též „hodnocené období“). Zároveň budou účastníkovi doporučena opatření, která by mohla přispět ke zlepšení úrovně shody výsledků.

3. Za vzorek shodný s jakostní normou je pro účely výpočtu poměru podle bodu 2. tohoto článku považován i vzorek s drobnou odchylkou, pakliže tato odchylka byla odstraněna za podmínek dle bodu 4. tohoto článku a kontrolní vzorek již žádné odchylky nevykazoval (dále jen „opravený vzorek“). Počet vzorků, které je možno pro účely výpočtu považovat za opravené vzorky nesmí přesáhnout 5 % z celkového počtu vzorků, které mají být odebrány za čtyři po sobě jdoucí hodnocená období.

4. *V případě, že bude při testech zjištěna drobná odchylka v kvalitě PH od jakostní normy („dále též „drobná chyba“), bude účastník na takovou skutečnost vhodným způsobem v přiměřené lhůtě upozorněn. Účastník je povinen zjednat nápravu ihned, jakmile mu to provozní podmínky dovolí, a informovat společnost SGS o přijatých opatřeních, jejichž účinnost společnost SGS ověří provedením odběru a příslušných analýz kontrolního vzorku.*

5. *V případě, že bude při testech zjištěna závažná odchylka od kvality PH („dále též „závažná chyba“), oznámí společnost SGS tuto skutečnost účastníkovi do 1 hodiny od zjištění odchylky. Účastník je povinen v takovém případě zajistit zastavení prodeje PH, u které byla*

zjištěna závažná chyba, a neprodleně oznámit dohodnutým způsobem tuto skutečnost společnosti SGS.

7. V případě motorových naft je za závažnou chybu považován (ai) bod vzplanutí pod 45 °C nebo (aii) obsah síry nad 20 mg/kg nebo (aiii) když při destilační zkoušce přdestiluje 95 % objemových při teplotě nad 366 °C nebo (aiv) jiná odchylka v kvalitě motorové nafty, v jejímž důsledku může dojít k poškození motorového vozidla.

9. Prodej PH smí být znovu zahájen po odstranění závažné chyby. O přijatých nápravných opatřeních účastník neprodleně informuje společnost SGS, která bez zbytečného odkladu, zajistí provedení odběru a analýz kontrolního vzorku.

11. Společnost SGS je oprávněna přistoupit k odebrání PK, jestliže (a) účastník nezastavil prodej pohonné hmoty, u které byla zjištěna závažná chyba nebo (b) byla u kontrolního vzorku zjištěna závažná chyba nebo (c) neoznámil skutečnosti uvedené v odstavci 4., 5. a 9. tohoto článku.

Článek VII.

Udělení oprávnění používat symbol Pečeť kvality

1. Bude-li dosaženo u vzorků v období 3 měsíců od nabytí účinnosti smlouvy o kontrolní činnosti minimálně 98 % shody výsledků a splní-li účastník ostatní podmínky programu PK, bude účastníkovi uděleno právo užívat symbol PK za podmínek uvedených v článku X. «

(Podtržení v citaci připojil odvolací orgán.)

Z výše citovaných pasáží se podává, že symbol Pečeť kvality svědčí o dodržení přísných podmínek na minimalizaci neshod s jakostní normou a na účinnou reakci na případný výskyt těchto neshod. I závažná odchylka od jakostních technických norem a tím porušení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách (jakou ostatně je dle výše cit. čl. VI. 7 i prodej nafty s 35,9 mg/kg síry), tedy ještě nemusí vést k odebrání této pečeti, pakliže je na zjištěný nedostatek adekvátně reagováno (zastaven prodej, závažná chyba odstraněna, podána informace SGS a následný kontrolní vzorek už závažnou chybu nezjistí) a existují-li další vhodné prostředky nápravy z hlediska vyřizování případných reklamací vad či náhrady případných škod. Pakliže se tedy určitý subjekt stane účastníkem daného programu a úspěšně ho plní, takže má právo užívat symbol Pečeť kvality, neznamená to současně, že se zapojil do systému, který má za úkol zajistit stálou a úplnou shodu s požadavky jakostních technických norem, tj. i s právní povinností uvedenou v § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Riziko porušení daného ustanovení se tímto výrazně minimalizuje, avšak není eliminováno zcela a ani se tato eliminace neklade jako podmínka pro zachování účasti v daném programu.

Z účasti na programu Pečeť kvality tak nelze dle názoru odvolacího orgánu vyvodit naplnění liberačního důvodu v případě spáchání správního deliktu prodejem nejakostního paliva. Aplikace tohoto ustanovení přichází v úvahu při mimořádných vnějších okolnostech, jež – navzdory veškeré možné péči, již bylo pro možné za daných podmínek vyvinout – způsobily, že došlo k nesplnění předmětné právní povinnosti. Zapojení se do programu, jenž při výrazné minimalizaci neshod a plnění dalších souvisejících opatření dává právo používat

určitou značku jakosti, je nepochybně třeba hodnotit jako výrazné pozitivum, avšak nemůže se dle odvolacího orgánu zároveň jednat o jakousi záruku nepostižitelnosti pro případ neshod s požadavky závazných norem zjištěných kontrolou ČOI nad dodržováním § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Pokud jde o argumentaci vyhovujícím výsledkem předchozích kontrol ČOI, zde je třeba říci, že povědomí správního orgánu o vyhovujícím výsledku jeho předchozích kontrol nelze zaměňovat s dokazováním existence předmětného liberačního důvodu, neboť zde šlo při ověřování jakosti paliva na čerpacích stanicích jmenované společnosti o úsilí ČOI, a nikoli o úsilí jmenované společnosti.

Odvolací orgán tedy shodně s orgánem prvního stupně dospěl k závěru, že delikt ní odpovědnost na straně jmenované společnosti je dána. Pokud však jde o výměr uložené sankce, zde se odvolací orgán po zvážení argumentů obsažených v podaném oprávněm prostředku rozhodl ke snížení původní výše pokuty o částku 50 tis. Kč. Orgán prvního stupně sice v textu svého rozhodnutí zdůraznil, že výši pokuty určil po zvážení všech aspektů a okolností případu, avšak odvolací orgán tento názor nesdílí. Byla sice vyhodnocena obě povinná dílčí kritéria pro vyhodnocení závažnosti deliktu uvedená v § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, tj. způsob spáchání a následky deliktu, avšak tento výčet kritérií je neuzavřený (srov. výraz „zejména“), a umožňuje tedy přihlédnout i k dalším okolnostem ovlivňujícím závažnost předmětného protiprávního jednání.

Bylo tedy na místě, jak upozorňuje i odvolatel, přihlédnout při posouzení závažnosti deliktu i k okolnosti předchozích vyhovujících výsledků kontrol ČOI, tj. k tomu, že se zde jedná o první zjištěné porušení předmětné povinnosti ze strany účastníka řízení. Mimoto dle odvolacího orgánu nebylo dostatečně při výměru pokuty přihlédnuto k důkazům, jež předložil účastník řízení ohledně příčin zjištěného nedostatku: Byť lze souhlasit se závěrem, že objektivní odpovědnosti za zjištěný delikt jmenovanou společnost nezbavují, přesto je důkazy svědčící pro závěr, že příčina zvýšeného obsahu síry nastala mimo vlastní provoz prodejce, nutno brát při vyhodnocení závažnosti jeho deliktu jako polehčující okolnost, přičemž takovouto pasáž odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí postrádá. Přihlédl tedy k této okolnosti po novu na druhém stupni řízení.

V hodnocení rizik spojených s předmětnou jakostní odchylkou se odvolací orgán s první instancí naopak shodl. Negativní vliv nadlimitního obsahu síry v palivu pro pohon motorových vozidel na životní prostředí je široce známou skutečností a odkázat tu lze i na přísl. odborné publikace, viz např. Blažek J., Rábl V.: *Základy zpracování a využití ropy*. 2. vyd. Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, Praha 2006., str. 189: „*Obsah síry v motorové naftě se legislativně omezuje s ohledem na emise oxidu siřičitého, který vzniká při jejím spalování*“. Argumentaci dopadem na životní prostředí v prvoinstančním rozhodnutí tedy pokládá odvolací orgán za relevantní, neboť ačkoli jedna várka paliva s nadlimitním obsahem síry nemůže sama o sobě zhoršit znatelným způsobem životní prostředí, jen plošným dodržováním postupně se snižujících limitů lze v průběhu času dospět ke zlepšení kvality ovzduší. Překročení stanovené hodnoty 12 mg/kg (čímž je myšlena hodnota po zohlednění nejistoty měření ve prospěch zkoumaného vzorku) o 24 jednotek, tedy na trojnásobek, přitom lze již považovat za výraznou odchylku.

Na rozdíl od odvolatele nevylučuje odvolací orgán ani riziko negativního dopadu daného paliva na technický stav vozidla. Možné následky zvýšeného obsahu síry jsou stručně popsány v průvodním dopisu k výsledkům laboratorních zkoušek odebraných vzorků paliv (mezi něž patří i vzorek č. 122/10/12) ze dne 4. 4. 2012 zaslaném ČOI zkušební laboratoří SGS a založeném ve spisu, kde mj. stojí: „*Odchylka nad 20 mg/kg může kromě zvýšených emisí kyslíčnicku sířičitého znamenat i riziko poškození katalyzátoru a zařízení pro úpravu výfukových plynů*“. Rovněž tak v rámci programu Pečeť kvality, do něž se jmenovaná společnost nově zapojila, je překročení obsahu síry nad 20 mg/kg již bráno za závažnou chybu a řazeno mezi odchylky spojené s rizikem poškození vozidla (výše cit. čl. VI. 7. podmínek programu). Nicméně na druhou stranu hodnota 35,9 mg/kg, zjištěná u odvolatele, se nachází stále ještě u spodní hranice tohoto rozmezí, čili riziko poškození uživatele co do možného dopadu na stav jeho vozidla zde pokládá odvolací orgán za pouze mírně přitěžující faktor při určení výše pokuty. Zcela by však od tohoto aspektu odhlížel pouze u hodnot pod předmětnou hranicí 20 mg/kg.

K pasáži přezkoumávaného rozhodnutí týkající se určení výměru pokuty pak odvolací orgán pro úplnost dodává, že za zcela nepatřičnou (byť bez dopadu na zákonnost a správnost rozhodnutí) pokládá formulaci obsaženou v závěru rozhodnutí, kde orgán prvního stupně, po vyhodnocení dílčích kritérií dle § 10 odst. 2 cit. zákona, charakterizoval celkovou závažnost deliktu jako „enormně vysokou“, čemuž dle svých slov „podřídil i výši uložené pokuty“. Dle odvolacího orgánu však zde o delikt enormně vysoké závažnosti nejde, a pokud by o něj šlo, pak by za adekvátní sankci zcela jistě nemohl považovat pokutu 600 tis. Kč vyměřenou v rámci sazby do 5 mil. Kč, tedy stále spíše při spodní hranici dostupného rozmezí, nýbrž by očekával sankci uloženou přinejmenším v horní polovině sazby určené pro delikt tohoto typu.

Pokud jde o odvolatelovu námitku ohledně porušení § 2 odst. 4 správního řádu při výměru pokuty, neboť nebyl respektován text na webových stránkách ČOI, kde bylo uvedeno, že statisícových až milionových částek dosáhly pokuty u firem, kde bylo porušení i několika parametrů jakosti zjištěno opakovaně. Dle odvolacího orgánu se však předmětné ustanovení správního řádu týká „rozhodování“ skutkově shodných nebo podobných případů, neupravuje tedy požadavky na různé komentáře ve sdělovacích prostředcích apod. seznamující s činností ČOI širší laickou veřejnost, kde zpravidla nelze očekávat zcela vyčerpávající charakter dané informace, zachycující všechny možné případy v praxi ČOI, nýbrž jde o postižení základních faktů a přístupů v činnosti správního orgánu, čemuž i předmětný text z 21. 4. 2011 svým obsahem odpovídal.

Pokuta v nově vyměřené výši pak nevybočuje dle odvolacího orgánu z jeho předchozí praxe ve srovnatelných případech, tedy zjištěného vyššího obsahu síry v motorové naftě; zde lze srov. z poslední doby (červenec 2012 - leden 2013) rozhodnutí vůči účastníkům: Josef Koloc, 56,8 mg/kg síry, pokuta 450 tis. Kč; RoBiN OIL s.r.o., 16,7 mg/kg síry, pokuta 80 tis. Kč; OMV Česká republika, s.r.o., 35,7 mg/kg síry, pokuta 550 tis. Kč; GULL oil, s.r.o., 15,9 mg/kg síry, pokuta 70 tis. Kč; DHD Plus a.s., 18,7 mg/kg síry, 130 tis. Kč a GLOBUS ČR, k.s., 22,0 mg/kg síry, pokuta 170 tis. Kč. Předmětný postih dle odvolacího orgánu spadá do tohoto rámce s tím, že samozřejmě do úvah o adekvátní výši pokuty při vyhodnocení okolností dané věci vstupují i další charakteristiky projednávaného skutku, nikoli jen velikost odchylky od daného jakostního ukazatele.

7

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Poučení o odvolání

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád).

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Ing. Marek Pickar
pověřen řízením
České obchodní inspekce

Doručenka

Věc: MAKRO Cash a Carry ČR PHM - rozhodnutí mění výrok i částku 550 000,- ID zprávy: 119944548 Datum a čas dodání: 31.01.2013 v 11:07:35 Datum a čas doručení: 04.02.2013 v 09:02:17	Události zprávy: 31.01.2013 v 11:07:34 EV0: Datová zpráva byla podána. 31.01.2013 v 11:07:35 EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena. 04.02.2013 v 09:02:17 EV11: Přihlásila se oprávněná osoba ve smyslu §8, odst. 1 až 4 zákona č.300/2008 Sb. v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.	Příjemce: MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o. Jeremiášova 1249/7, 15500 Praha 5, CZ ID schránky: shrccxc	Zmocnění: Nezadáno Odstavec: Nezadáno Naše čís. jednací: ČOI 113947/12/O100 Naše spisová zn.: Nezadáno Vaše čís. jednací: Nezadáno Vaše spisová zn.: Nezadáno K rukám: JUDr.Luděk Jeřábek-právník spo Do vlastních rukou: Nezadáno Zakázáno doručení fikcí: Nezadáno
--	---	---	--

Rozhodnutí nabylo právní moci

ROZHODNUTÍ dne - - 2012

a stalo se vykonatelným

V řízení zahájeném podle ustanovení § 150 odst. 1, 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v plat. znění (dále jen „správní řád“), vydáním a oznámením příkazu jakožto prvním úkonem v tomto řízení ve věci uložení pokuty na základě ust. § 9 zákona č. 311/2006 Sb. o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů v plat. znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“),

u k l á d á m

účastníku řízení, společnosti **MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o.**, Jeremiášova 1249/7, Praha 5, PSČ 155 00, IČO 26450691, podnikateli provozujícímu živnost v čerpací stanici pohonných hmot MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., Jeremiášova 1249/7, Praha 5,

I. pokutu ve výši Kč 600.000,-, slovy: šestset tisíc korun českých,

za správní delikt podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se účastník řízení dopustil tím, že při kontrole provedené dne 28.3.2012 ve výše uvedené provozovně prodal v rozporu s ust. § 3 odst. 1 téhož zákona motorovou naftu pro mírné klima nesplňující požadavky na jakost stanovenou podle ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb. o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci v plat. znění (dále jen „vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot“), neboť neodpovídala ČSN EN 590 v ukazateli síra - zjištěná hodnota 35,9 mg/kg překračuje stanovené maximum 12,0 mg/kg (při zahrnutí nejistoty měření),

II. povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou Kč 1.000,-, slovy: jeden tisíc korun českých,
podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu.

Uloženou pokutu je účastník řízení povinen zaplatit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. účtu: **3754-829011/0710**, VS 1108781012, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Náklady správního řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. účtu: **19-829011/0710**, VS 1108781012, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

O d ů v o d n ě n í

Při kontrole provedené pracovníky České obchodní inspekce dne 28.3.2012 v čerpací stanici pohonných hmot MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., Jeremiášova 1249/7, Praha 5, provozované společností MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., Jeremiášova 1249/7, Praha 5, byl podle ust. § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 64/1986 Sb. o České obchodní inspekci v plat. znění odebrán za účelem posouzení jakosti vzorek prodávané motorové nafty pro mírné klima.

Z výsledků laboratorních zkoušek zkušební laboratoře a inspekčního orgánu SGS Czech Republic, s.r.o., Praha, se kterými byla kontrolována osoba seznámena dne 11.4.2012, bylo zjištěno, že odebraná motorová nafta dle Zkušebního protokolu č. 27884 ze dne 3.4.2012 a Inspekční zprávy č. 910/2012 ze dne 4.4.2012 nesplnila požadavky na jakost stanovenou podle ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky o jakosti a evidenci pohonných hmot, neboť neodpovídala ČSN EN 590 v ukazateli síra. Zjištěná hodnota tohoto ukazatele byla 35,9 mg/kg, přičemž stanovené maximum (při zahrnutí nejistoty měření) je 12,0 mg/kg.

Prodejem nevyhovující pohonné hmoty motorová nafta pro mírné klima porušila kontrolovaná společnost MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., Jeremiášova 1249/7, Praha 5, ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách (*Pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.*) a dopustila se správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) téhož zákona (*Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.*). Za tento správní delikt se podle ust. § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách uloží pokuta do 5 000 000 Kč.

V dané věci byla účastníku řízení Českou obchodní inspekci, inspektorátem Středočeským a Hl. město Praha, uložena příkazem č. j. 10/0878/12/P/11 ze dne 16.7.2012 pokuta ve výši 600.000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve výši 1.000,- Kč.

Proti vydanému příkazu doručenému dne 19.7.2012 podal účastník řízení prostřednictvím svého zástupce v zákonné 8 denní lhůtě odpor, kterým se příkaz ze zákona ruší a řízení pokračuje.

V podaném odporu účastník řízení nesouhlasí s povinnostmi uloženými v příkazu a domnívá se, že správní orgán nezjistil přesně a spolehlivě skutečný stav věci, nesprávně vyhodnotil vzniklou situaci a přijal nesprávné závěry. Společnost MAKRO jednoznačně odmítá, že by z její strany při příjmu pohonných hmot nebo při jakémkoli prodeji docházelo k neoprávněné manipulaci s palivem.

Dále účastník podrobně popisuje dlouhodobě nastavený, dle účastníka plně funkční a propracovaný, systém procesu přijímání pohonných hmot, který dokládá svým závazným interním předpisem. Uvádí a dokládá prezenčními listinami, že všichni zainteresovaní pracovníci jsou pravidelně proškolení. Účastník dále dokládá, že i při příjmu pohonných hmot prodáváných dne 28.3.2012 byly všechny popsání postupy a procedury dodrženy.

Společnost MAKRO poukazuje na skutečnost, že v příslušném dodacím listu a atestu je prokazatelně a jednoznačně výrobcem ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s., u ukazatele síry uvedena hodnota 8,7 mg/kg, tedy hodnota do povoleného limitu. Účastník tvrdí, že ovlivnění kvality pohonných hmot společností MAKRO při jejich příjmu nebo prodeji není možné a že při předmetné dodávce byl předložen atest, ze kterého nevyplýval nesoulad s právními předpisy.

Společnost MAKRO se dále neztotožňuje s názorem správního orgánu, že by v důsledku prodeje motorové nafty s překročeným ukazatelem síry dne 28.3.2012 mohlo dojít k poškození životního prostředí nebo katalyzátoru a zařízení na úpravu výfukových plynů. Při

tom se odvolává na veřejné přiznání ČESKÉ RAFINÉRSKÉ, a.s., podle kterého tato společnost zjištěnou kontaminace způsobila, a na její tvrzení, že kontaminace motorové nafty nemůže mít vliv na funkčnost motoru (síra zvyšuje mazivost motorové nafty) a ani na životní prostředí.

Svůj závěr společnost MAKRO opírá i o vyjádření společnosti UNIPETROL RPA, s.r.o., ze dne 26.4.2012, že zvýšený obsah síry v motorové naftě nemá vliv na její užitnou hodnotu, nedochází k poškozování spotřebitelů a způsobuje pouze zanedbatelné vyšší znečištění životního prostředí. Účastník řízení sice přiznává, že není odborníkem na danou problematiku, ale přesto následky používání nafty se zvýšeným obsahem síry na vozidla i životní prostředí zlehčuje. Účastník také napadá, že správní orgán nedoložil v odůvodnění příkazu zmínku o riziku poškození katalyzátoru a zařízení pro úpravu výfukových plynů, z čehož pak správní orgán, dle názoru účastníka nesprávně, vycházel při vyvození závěrů v rámci tohoto případu.

Společnost MAKRO napadá i výši uložené pokuty a odůvodnění, proč k jejímu uložení v takové výši došlo. Podle názoru účastníka řízení správní orgán nepostupoval v souladu se svými webovými stránkami, kde je uvedeno, že statisícové až milionové pokuty jsou ukládány v případech opakovaného porušení i několika parametrů jakosti. V případě společnosti MAKRO se nejednalo ani o opakované porušení, ani o nesplnění několika parametrů, ale jen v jednom ukazateli.

Dle názoru účastníka se správní orgán v napadeném příkazu neřídil obecnou právní zásadou podle § 2 odst. 4 právního řádu, protože již při prvním porušení a toliko v jednom parametru uložil statisícovou pokutu a vydal příkaz, který není a nemůže být v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu. Sankcionování společnosti MAKRO jako subjektu s propracovaným systémem přijímání a prodeje pohonných hmot odebíraných od renomovaného dodavatele za situace, kdy je nepochybné, že nafta byla kontaminována výrobcem, který se ke své odpovědnosti veřejně přihlásil, nemá dle názoru účastníka řízení oporu v platné právní úpravě České republiky.

Dle názoru účastníka společnost MAKRO vynaložila ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinností a spáchání správního deliktu zabránila. Účastník dále popisuje a dokládá, od koho, proč a jakým způsobem odebírá pohonné hmoty, informuje o svém systému preventivních kontrol, upozorňuje na počet dodávek od začátku letošního roku a uvádí, že ze závěrů opakovaných kontrol prováděných Českou obchodní inspekcí na čerpacích stanicích společnosti MAKRO vyplývá vždy prodej veškerých pohonných hmot plně v souladu s právními předpisy. Prodávaná motorová nafta byla prokazatelně kontaminována výrobcem, jak vyplývá z vyjádření dodavatele i prohlášení výrobce.

Účastník závěrem svého odporu uvádí, že zajišťuje prodej registrovaným subjektům a přestože vlastní prodej pohonných hmot na čerpacích stanicích společnosti MAKRO je naopak otevřen všem subjektům, platí, že pohonné hmoty zde z více než 90 % nakupují její registrovaní zákazníci, tzn. podnikatelé a korporace, a zákazníci tedy nejsou ve většině případů spotřebitelé ve smyslu zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele.

K této argumentaci správní orgán uvádí:

Skutkový stav - prodej pohonné hmoty nesplňující stanovenou jakost - byl správním orgánem shledán spolehlivě zjištěným a odpovědnost kontrolované osoby má správní orgán za plně prokázanou. V podrobnostech odkazuje správní orgán na obsah kontrolních protokolů ze dne 28.3.2012 a 5.4.2012 se kterými byla kontrolovaná osoba seznámena dne 2.4.2012 a 11.4.2012 a o kterých správní orgán nemá pochybnosti. Správní orgán účastníka řízení z neoprávněné manipulace s palivem neviní a ani nic takového nezjišťoval.

Kromě plnění povinností podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách kontroluje Česká obchodní inspekce v souladu s ust § 7 odst. 2 tohoto zákona mj. i složení a jakost pohonných hmot u provozovatele čerpací stanice podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 64/1986 Sb. o České obchodní inspekci v plat. znění) a sleduje a monitoruje složení a jakost

pohonných hmot v souladu s prováděcím právním předpisem vydaným podle § 3 odst. 4 cit. zákona (vyhlášky o jakosti a evidenci pohonných hmot); provádění rozborů je zajišťováno prostřednictvím akreditovaných osob.

Podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje stanovené požadavky na pohonné hmoty. Prodávající nese za jakost jím prodávaných pohonných hmot odpovědnost objektivní, tzn. bez ohledu na zavinění. Stačí tedy pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní správní delikt. Odpovědnou osobou za porušení povinností je prodávající, kterým se rozumí dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele v plat. znění podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby. Je jen na podnikateli (pokud si je zcela jist, že zjištěná nekvalita nemá svůj původ v porušení technologické kázně na čerpací stanici), jaká opatření přijme k tomu, aby zajistil dodávku pohonných hmot odpovídající kvality. Podnikatel má možnost domáhat se na dodavateli náhrady škody vzniklé v souvislosti s nekvalitní dodávkou pohonné hmoty (včetně škody, která podnikateli vznikla zaplacením pokuty za správní delikt). Je jenom na podnikateli, zda této možnosti využije. Správní orgán v dané souvislosti připomíná, že ze znění § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách nevyplývá, že správního deliktu se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba prodejem nebo vydáním nevyhovující pohonnou hmotu výhradně spotřebiteli, ale v podstatě komukoli.

Jak vyplynulo z výsledku kontroly provedené 28.3.2012, ani dlouhodobě nastavený, plně funkční a propracovaný systém procesu přijímání pohonných hmot společnosti MAKRO a závazný interní předpis včetně pravidelně proškolených zainteresovaných pracovníků nebyl zřejmě natolik dokonalý, aby zabránil prodeji paliva nevyhovujícího požadavku na omezený obsah síry, a to přes to, že dle tvrzení účastníka byly i při příjmu pohonných hmot prodávaných dne 28.3.2012 všechny popsane postupy a procedury dodrženy. Jestliže výrobce i dodavatel přijali odpovědnost za kontaminaci prodávané motorové nafty, je dále zřejmé, že ani jednoznačně uvedené hodnoty v příslušném dodacím listu a atestu nemusí znamenat, že palivo stanovené požadavky na jakost a složení splňuje. Účastník tedy měl vynaložit úsilí ještě větší.

Správní orgán rozhodně odmítá popírání důsledků používání motorové nafty s obsahem síry nad stanovený limit. Spalováním pohonných hmot obsahujících síru dochází k poškození životního prostředí bez ohledu na to co tvrdí výrobce. Čím vyšší obsah síry v palivu, tím více oxidů uniká do ovzduší. Správní orgán netvrdí, že má síra v motorové naftě negativní vliv na funkčnost motoru (do určité míry skutečně zvyšuje mazivost). Problémy paliva se zvýšeným obsahem síry se týkají snížení účinnosti filtrů pevných částic, kterými jsou vybaveny moderní vznětové motory, a rizika poškození katalyzátorů a zařízení pro úpravu výfukových plynů podle výkladu inspekčního orgánu SGS Czech Republic, s.r.o., Praha.

Výši pokuty určil správní orgán po zvážení **všech** aspektů a okolností případu. Hlavním kritériem pro rozhodování bylo hledisko následků vztahujících se ke znečištění ovzduší závisící na velikosti odchylky nevyhovujícího ukazatele, který správní orgán považuje vzhledem k riziku ohrožujícímu nejen konkrétní uživatele závadné motorové nafty (ať už se jedná o spotřebitele ve smyslu zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele, případně zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, nebo podnikatele - fyzické osoby ve smyslu zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku), ale všech osob, flory a fauny. Zjištěn byl zvýšený obsah síry v prodávané motorové naftě 3 x převyšující stanovenou limitní hodnotu. Účastníkem citované údaje z webových stránek ČOI nemusí být nutně pro rozhodování inspektorátů České obchodní inspekce závazné.

Na rozdíl od názoru účastníka se správní orgán v napadeném příkazu naopak řídil obecnou právní zásadou podle § 2 odst. 4 právního řádu, neboť postihování prodeje paliva poškozujícího životné prostředí z důvodu nesplnění zákonné povinnosti je bytostně v souladu s veřejným zájmem. Účastník svým protiprávním jednáním veřejný zájem ohrozil a ani jeho

propracovaný systém přijímání a prodeje pohonných hmot odebíraných od renomovaného dodavatele tomu nezabránil. Podle názoru správního orgánu není tedy systém praktikovaný účastníkem natolik účinný a nebylo vynaloženo veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby se porušení povinností a spáchání správního deliktu zabránilo.

Na rozdíl od názoru účastníka řízení uložení sankce Českou obchodní inspekci za prodej nevyhovujícího složení a jakosti naopak má oporu v platné právní úpravě České republiky, a to konkrétně v těchto ustanoveních zákona o pohonných hmotách:

§ 3 odst. 1 - *Pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.*

§ 7 odst. 2 písm. a) - *Česká obchodní inspekce kontroluje složení a jakost pohonných hmot mj. u provozovatele čerpací stanice a sleduje a monitoruje složení a jakost pohonných hmot; provádění rozborů je zajišťováno prostřednictvím akreditovaných osob.*

§ 7 odst. 2 písm. b) - *Česká obchodní inspekce kontroluje plnění povinností podle § 3 odst. 1.*

§ 9 odst. 1 písm. b) - *Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.*

§ 9 odst. 10 písm. b) - *Za správní delikt se uloží pokuta do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt mj. podle odstavce 1 písm. b).*

Všechna další tvrzení účastníka o vynaloženém úsilí a informace o přijatých opatřeních, preventivních kontrolách a počtu dodávek jsou včetně připomínky závěrů předchozích kontrol prováděných Českou obchodní inspekci na čerpacích stanicích společnosti MAKRO jsou irelevantní, stejně jako to, zda většina zákazníků jsou účastníkem registrovaní podnikatelé.

Při stanovení výše pokuty přihlédl správní orgán v souladu s ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Zjištěn byl zvýšený obsah síry v prodávané motorové naftě 3 x převyšující stanovenou limitní hodnotu (při zahrnutí nejistoty měření). Tato odchylka představuje závažné nedodržení jakostní normy. Omezení obsahu síry v pohonné hmotě má především ekologické důvody a účelem tohoto požadavku na složení automobilového paliva je snižování škodlivých emisí. Na zmírnění ekologických dopadů provozu vozidel je kladen stále větší důraz a současné normy pro automobilová paliva vycházejí především z ekologické Směrnice 98/70 ES.

Ke zvýšenému obsahu síry v posuzované motorové naftě došlo dle tvrzení účastníka chybou výrobce. To Česká obchodní inspekce neověřovala, neboť není v reálných možnostech správního orgánu v případech porušení zákona o pohonných hmotách zjišťovat, jakým konkrétním pochybením byl škodlivý následek způsoben a vzhledem ke konstrukci odpovědnosti za správní delikt v tomto zákoně jako objektivní, to ani není třeba. Jestliže se účastníku řízení jeví objektivní odpovědnost stanovená zákonem jako nepřiměřeně přísná, je v tomto případě postupováno zejména s ohledem na zájmy spotřebitelů i ostatních uživatelů, kteří skutečně nemají žádnou možnost zjistit kvalitu nakupovaných pohonných hmot a zabránit tak případným nepříznivým následkům na svá vozidla. Způsob spáchání zjištěného správního deliktu je zřejmý z uvedeného popisu protiprávního jednání.

S hodnocením závažnosti zjištěného správního deliktu úzce souvisí i hodnocení závažnosti jeho následků, k čemuž správní orgán při svých úvahách o výši ukládaného sankčního opatření zejména přihlížel. Zvýšená míra poškození životního prostředí následkem používání paliva s vyšším obsahem síry je přímo úměrná obsahu síry v tomto palivu.

Spotřebitel i každý uživatel má právo na kvalitní výrobky, ale není schopen se při koupi pohonných hmot neodpovídajících předepsané jakosti prakticky bránit, neboť si jakost těchto pohonných hmot nemá možnost zkontrolovat. Následky používání nekvalitních

pohonných hmot se projevují až v delším časovém horizontu a závisí na jejich celkovém prodaném množství. Na rozdíl od poškození vlastního vozidla se poškození životního prostředí v konečném důsledku netýká jen spotřebitelů a uživatelů, kteří naftu se zvýšeným obsahem síry používají. Celkovou závažnost protiprávního jednání účastníka řízení posoudil správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jako enormně vysokou, čemuž podřídil i výši uložené pokuty.

Podaný odpor neobsahuje dle názoru správního orgánu takové skutečnosti, které by mohly vést k přehodnocení stanoviska správního orgánu. Opatření aplikovaná účastníkem správní orgán neakceptuje jako důkaz vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat k zabránění porušení povinnosti, čímž by se účastník zprostil odpovědnosti za správní delikt. Správní orgán považuje uloženou pokutu vzhledem ke skutkovému stavu a všem okolnostem za adekvátní a rozhodl pokutu ponechat v původní výši.

Při svém rozhodování dbal správní orgán podle ust. § 2 odst. 4 správního řádu, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Sankce za protiprávní jednání by však s sebou měla nést i přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry účastníka, aby byl veden k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázán.

Výši paušální částky nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, stanovil správní orgán v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl správní orgán tak, jak vyplývá z výroku rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce.

Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Ing. Jan Hlaváček
ředitel České obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze

15.9.

Odeslané zprávy	Detail zprávy	Doručenka	p2fdz5j / Inspektorát České obchodní inspekce, Středočeský a Hl. m. Praha (Česká obchodní inspekce)	
Věc: 10/0878/12/11 rozhodnutí MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o. ID zprávy: 98645709 Typ zprávy: Doručená zásilka Datum a čas doručení: 30. 8. 2012 v 12:06:52	Události zprávy: 29. 8. 2012 v 12:13:35 EV0: Datová zpráva byla podána. 29. 8. 2012 v 12:13:48 EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena. 30. 8. 2012 v 12:06:52 EV11: Přihlásila se oprávněná osoba ve smyslu §8, odst. 1 až 4 zákona č.300/2008 Sb. v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.	Adresát: MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., Jeremiášova 1249/7, 15500 Praha 5, CZ ID schránky: shrccxc Typ schránky: PO	Zmocnění: Nežadáno Odstavec: Nežadáno Naše čís. jednací: ČOI 103229/12/1000 Naše spisová zn.: ČOI 41448/12/1000 Vaše čís. jednací: Nežadáno Vaše spisová zn.: Nežadáno K rukám: JUDr. Luděk Jeřábek Do vlastních rukou: Nežadáno Zakázáno doručení fikcí: Ne	

